

Господа, само Богъ створитель е единчакъ всеилентъ и всеможнъ рѣководитель и распорядникъ отъ най-малкы пакъ до най голѣмы неговы сътворенія въ вселениж-тѣ; нищо на свѣта не е скрито отъ негово-то око; ни единъ народъ не въздига ся и не пада безъ негово провиденіе; ни единъ народъ не мѣчи ся и не блаженствова безъ неговъ воль: съдба-та на народи-тѣ е въ негови-тѣ рѣцѣ.

Наша-та пакъ съдба оставена прѣзъ дълго врѣме като играцѣ на нещастіе-то, и ний сами като бѣхмы лишени отъ всѣкожъ помощъ; раздробени на сто страны, гонени и въ онова що ни е най-свѣто; скарвани често чрезъ непріатели-тѣ ни, кои-то ни желаяхъ на сѣкж странж погибель-тѣ, и помежду си единъ съ другъ, само да сътворимъ и отъ братя-та си непріатели: а днесъ на тоя голѣмъ и свѣтъ за насъ день така събрани вкупъ, сподѣлавающе равно не-

Numai Dumnezeu, Domnitorul, creatoriul a toate, numai ellu singurul conduce și dispune, in omnipotinta și omnisapientia se, de toate creaturele selle din universul. de la cele mai mici până la cele mai mari; nimicul in lume nu rămâne nevăditul ochiului se, care toate le vede; nici unu poporul, orucare ar fi, nu se inalță și nu cade in lume, fără scirea și prevedinta se; nici unu poporul asemenea nu este obiectul de fericire se de supliciu pe acestul pămentul fără vointa lui:—destinulul poporelorul e in mânele selle!

Destinulul nostru apoi, lasatul multul timpul joculul fatalitatii ș'allul intemplerii; destinulul nostru, sub care noi ensine furēmul privati de verice ajutoriul; despărțitul in toate părțile; persecutatul și in cele mai sacre alle nostre; desunițul adesea, prin intrigele inimicilorul nostri, caril nu ne doriaul pretotindenil decâtul numai peirea, —desunițul chiar intre noi ensine, încatul și fratele să devinē inimiculul fratelul se;—destinulul nostru ellul ensușil, care astă-đil —đil mare și sacrul pentru noi — dupe atatea vicissitudinil, —ne reunescereșil pe toțil, in acestul localul, ca să împărțimul cu toțil bucuria și entuziasmulul ce sim-